Universitätsbibliothek Paderborn

Mvndvs Et Mvndi Partes, Divinæ Bonitatis Ac Ivstitiæ Præcones

Stengel, Georg

Ingolstadt, 1645

Index Capitvm Et Paragraphorvm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-52365

Visual Library

INDEX
CAPITVM ET PARAGRAPHORVM.
CAPVT I.

Diuinam bonitatem pariter juſtam, & juſtitiam, etiam cùm punit, ſimul bonam eſſe. Pag. 1

§. 1. *Bonitatis & juſtitiæ, in operibus Dei, arcta coniunctio.* ibidem.

§. 2. *Nullam rempublicam, ſine concordia, nec concordiam, ſine juſtitia conſiſtere.* 3.

§. 3. *Iuſtitiam atq; religionem, ſine motu; motum ſine Dei ira, non cuſtodiri.* ibid.

§. 4. *Iræ diuinæ æquitatem ab alijs perniciosè ignorari; ab alijs vtiliter agnoſci.* 4.

§. 5. *Spe & metu ſimul mortales eſſe in officio continendos.* 6.

§. 6. *Quam malè Marcion, & Marcionitæ negauerit, Deo conuenire ut reos plectat?* 8.

§. 7. *Diuinæ juſtitiæ pœnam vtilem eſſe, non tantum ferenti, ſed etiam facienti iniuriam; ſeu reo; qui punitur.* 9.

§. 8. *Caſtigationes diuinas, tanquam ab amante, non perſequente Deo, ſuſcipiendas eſſe.* 10.

CAPVT II.

Pleraque, quæ vulgò mala dicuntur, bona eſſe

eſſe; aut in bonum vſum poſſe adhiberi. Pag. 12.
§. 1. *Cùm decuerit, Deum rerum naturis vim non inferre, multa inde neceſſariò exiſtere, quæ mala putantur.* 12.
§. 2. *Ea ipſa, quæ naturæ mala cenſentur, bonis in bonum prouenire.* 13.
§. 3. *Bona malis nocere, mala bonis prodeſſe, atq; hoc pacto bona fieri.* 14.
§. 4. *A mundo excæcatos ſecundùm faciem judicare, non ſecundùm veritatem.* 16.
§. 5. *Socratis exterior vultus, & interior virtus, cum Silenis comparatur.* 17.
§. 6. *Cur Socratem Alcibiades cum Silenis comparârit? eámque comparationem in multas alias res competere.* 19.
§. 7. *Flagella & cruces viſu horrendas, & malas ſenſu, in receſſu, bonas atque vtiles eſſe.* 20.
§. 8. *Cur Deus, cùm bonus ſit, mala eſſe in mundo, ſinat?* 21.
§. 9. *Quæ malis, ſua culpa, mala contingunt, ea, in diuinis oculis, tanquam ex juſtitia orta, eſſe bona.* 23.
§. 10. *Quomodo mala bonis bona ſint?* 25.
§. 11. *Ab hominum impatientia cælum & terram, & omnia mundi elementa accuſari*

ſari; &, hac accuſatione, mundi Conditorem ipſum perſtringi; qui tamen tam bonus eſt, vt doceat nos, & de peccatis bonum elicere. 27.

§. 12. *Summarium quoddam rerũ in mundo occurrentium, de quibus homines queruntur.* 29.

CAPVT III.

Dei opera judiciaq; etiam in fulminibus, & igne, & aëre, & reliquis mundi iratis elementis, eſſe laudanda. Pag. 31.

§. 1. *Memorum contra mundi partes querelæ.* ibid.

§. 2. *Magnam in Deum è creatione ignis, & fulminis, gloriam redundare.* 32.

§. 3. *Permittente, ob juſtas cauſſas, Deo, malum ſæpe dæmonem eſſe fulminum fabricatorem, etiã in ipſa templa cadentiũ.* 36.

§. 4. *Fulmina Ioui & Imperatoribus appicta, vero Deo longè rectius conuenire.* 39.

§. 5. *Deum fulmina oſtendere ſæpius, quam mittere.* 40.

§. 6. *Cur fulmina dicantur ignis Dei?* 41.

§. 7. *Pontiani martyrio oſtenditur, ignem Deo parere, & Dei amicis parcere.* 44.

§. 8. *Ignem Dei amicis vel parcentem, vel nocentem, Dei nomen ac gloriam propagare.* 46.

§. 9. *Ignem quoque fulmineum ſæpe magis eſſe ad ſplendorem, & authoritatem, quam in damnum cadere.* 47.

§. 10. *Fulgor maieſtatis in fulmine non lædente conſideratus.* 49.

§. 11. *Ignis innocentibus idem, qui auro; nocentibus idem, qui ſtipulæ, quam facilè conſumit.* 51.

§. 12. *Tibicinis & aliorum obſcœna leuitas fulmine punita.* 53.

§. 13. *Impurus & ſaltator ſacerdos, fulmine proſtratus.* 55.

§. 14. *Monachus fulmine contra militis iniuriam defenſus.* 58.

§. 15. *Ignem quoq; & incendia parcere innocentibus, in viduæ ſimplicis exemplo, oſtenditur.* 59.

CAPVT IV.

Æquitas, bonitaſque diuina, in tempeſtatibus & mundi elementis, Pharaoni, Alphonſo X. alijſque luculentè oſtenſa. Pag. 61.

§. 1. *Ignis è terra erumpentis & fulminũ vera cauſſa, fabuloſæ oppoſita.* ibid.

§. 2. *Alphonſi Deum corrigentis arrogans & amens ſuperbia.* 63.

§. 3. *Angeli, regem per militem admonen-*

tis vigilans cura. 66.

§. 4. *Militis fidelitas, regis contumacia, Numinis longanimitas.* 67.

§. 5. *Altera vice pulſans, & moneri ſuperbum regẽ jubens Deus, denuò repellitur.* 68.

§. 6. *Fulminum, & tempeſtatis motu, tandem Alphonſus ad pœnitentiã adigitur.* 70.

§. 7. *Fulminum vis, Deo ſeruientium tribus exemplis, declaratur.* 72.

§. 8. *Pœnitentia compeſcit tempeſtatem, à qua fuerat, & ipſa Alphonſo regi obiecta.* 74.

§. 9. *Igne de cælo cadente punitorum complura exempla.* 76.

§. 10. *Cur aliquando fulmina & tempeſtates ſæuiant in innocentes?* 77.

§. 11. *Cur tempeſtates aliquando parcant nocentibus?* 79.

§. 12. *Sanctorum meritis, ab igne intacta manere, quæ alioqui flamma vorax abſumeret.* 81.

§. 13. *Fulminum naturales & ſpirituales vtilitates.* 83.

§. 14. *Aliæ fulminis ſpirituales vtilitates.* 85.

§. 15. *Ceaddæ, in tempeſtatibus meditatio. Et timoris etiam ſeruilis vtilitas.* 87.

CAPVT

CAPVT V.

Ventos, nubes, pluuias, grandines, lucem, & tenebras, & quidquid in aëre mali ſpeciem habet, ab hominibus habere; ac Dei potentiam & æquitatem prædicare. Pag. 92.

§. 1. *Aëris accuſatores, & commendatores.* ibid.

§. 2. *Aëris, per imbrem, beneficia.* 93.

§. 3. *Ioſephi Anchietæ, & Marci Senenſis de pluuia reſponſum.* 95.

§. 4. *Ventorum vis, & varietas.* 97.

§. 5. *Ventorum vi, contra Pharaonem, allatæ locuſtæ.* 98.

§. 6. *Ventus quid fecerit in mari rubro ſiccando?* 100.

§. 7. *Ventorum Dominus eſt ſolus Deus.* 101.

§. 8. *An, & cur Deus etiam Magis, in ventos permittat poteſtatem?* 103.

§. 9. *Et nimium, & nullum ventum nocere poſſe.* 105.

§. 10. *Tempeſtatum potentes fœminæ punitæ & puniendæ.* 106.

§. 11. *Ipſos ſæpe homines ventorum ac tempeſtatum, & tenebrarum eſſe procuratores.* 108.

§. 12. *Tenebris homines, in multis rebus*

etiam bonis iuuari. 109
§. 13. *Tenebris illuminatum S. Dionyſium Areopagitam.* 111.
§. 14. *Quàm horrendæ fuerint tenebræ, quibus Ægyptij fuêre puniti?* 114.
§. 15. *Quàm mirabile fuerit, inter Ægyptiorum tenebras, Iſraëlitis lucem non defuiſſe?* 118.
§. 16. *Luce abutentes, Dei luce indignos eſſe.* 120.
§. 17. *Tenebræ Ægyptiorum, tenebris peccatorum pares & dignæ.* 122.
§. 18. *Quàm horribiles futuræ ſint tenebræ infernales?* 124.
§. 19. *Moleſtiæ tenebrarum, in aëre, deſiderium lucis æternæ accendunt.* 127.

CAPVT VI.

Beneficia Dei, ab Aquis, ob quæ meritiſſimò eum ſancti laudauerunt; & impatientes laudare deberent. Pag. 129.
§. 1. *Artificum, & inſtrumentorum varietas, & vſus.* ibidem.
§. 2. *Elementorum terræ & aquæ conſortium mirè artificioſum, & vtile.* 131.
§. 3. *Aquarũ æſtimatio apud Romanos.* 134.
§. 4. *Aquæ commendatio, eſt hoſtilis aquæ ſubductio.* 136.

§. 5.

§. 5. *Aqua bis à Moyſe data, duplicis fontis à Christo naſcente & moriente dati, figura.* 138.
§. 6. *Alij fontes à Christo donati, Romæ, in Ægypto, in Emmaus.* 141
§. 7. *Aquæ aliquoties in vinum verſæ gloria.* 144.
§. 8. *Aqua Baptiſmo & Christi ipſius contactu conſecrata.* 146.
§. 9. *Varius, in rebus ſacris, aquæ vſus ſpiritualis.* 148.
§. 10. *Sitis miraculoſa aquarum largitione à ſanctis reſtincta.* 150.
§. 11. *Martyrium aquis conſecuti ſancti.* 153.
§. 12. *Variæ artes, in aquis aut per aquas factitatæ.* 154.
§. 13. *Magni ac multi aquarum laudatores.* 158.

CAPVT VII.

In ipſis etiam Aquarum damnis, periculiſque, Deum & iuſtum & laudabilem eſſe. 160.
§. 1. *Aquarum vituperatores eſſe, qui ab aquis damna ſunt paßi.* pag. eadem.
§. 2. *Nocumenta ab aquis illata, & ſignificata.* 164
§. 3. *Plerumque in hominibus magis, quàm*

in aquis, cauſam eſſe valetudinis offenſa. 166.

§. 4. *Aquarum vitia, ſi non vtilia, ſaltem emendabilia eſſe.* 168.

§. 5. *Inundationes extraordinariæ aquarũ oſtendunt, quantum ſit beneficium ordinaria cohibitio aquarum ne inundent.* 172.

§. 6. *Quantum admirati ſint S. S. Patres terminos aquarum à Deo poſitos ne tranſirent fines ſuos?* 174.

§. 7. *Poteſtas etiam ſanctis quibuſdam data, ad aquas certis limitibus coërcendas.* 177.

§. 8. *Sancti etiam ſuper fluctus ambulantes, aut pallio, vice nauis, vtentes.* 180.

§. 9. *Aquarum eluuiones, etiam in aliorum vtilitatem à ſanctis cohibitæ.* 184.

§. 10. *S. Hilarionis, per ſignum Crucis, contra exundans mare poteſtas.* 186.

§. 11. *S. Sabini epiſtola Pado flumini ſcripta, quàm fuerit potens?* 187.

CAPVT VIII.

Aquas mortalibus nocentes, eſſe Dei juſtiſſimè punientis inſtrumenta, ac ſæpe etiam velut iudicia, quibus mali à bonis diſcriminantur, ſed cum iudicio, & non ſine delectu agnoſcenda. Pag. 189.

§. 1. *Aquarum exorbitantium pericula, damna,*

damna, vituperia. ibidem.
§. 2. Homines ipſos primam eſſe cauſam, vt aquis exorbitantibus puniantur. 191.
§. 3. Generalis diluuij cauſa, & effectus. 192.
§. 4. Quàm grauiter Ægyptiorum contumacia & impietas, aquis ſit punita? 195.
§. 5. Deteſtabilis Ægyptiorum potus. 198.
§. 6. Cauſæ, ob quas Ægyptij, aquis in ſanguinem verſis, ſunt puniti. 199.
§. 7. Eadem aquæ, eodem tempore, Ægyptijs & Iſraëlitis non eadem. 201.
§. 8. Alia iudicia Dei per aquas hominibus oſtenſa. 202.
§. 9. Aquas dari, vel negari à Deo, vt diſcamus inimicis benefacere, ſapere, orare. 204.
§. 10. Aquas alijs pro ſpeculo, Gedeoni ac Hiſpanis, & Gallis pro iudice fuiſſe. 205
§. 11. Aqua periurij vindex, vt malis mala, ſic bona bonis. 208.
§. 12. Iudicia per aquam feruentem prohibita eſſe. 209
§. 13. Quibus formulis, aut legibus, iudicium ſuperſtitioſum, per aquas, fuerit olim permiſſum? 210.
§. 14. Quibus de cauſis iudicium per aquas ſit illicitum? 215.

§. 15. *Miracula, vel quaſi miracula, fieri ſubinde etiam à non ſanctis. Et quid inter verum & apparens miraculũ interſit?* 215.
§. 16. *Dæmones artibus occultis velut miraculis fallacias ſtruere.* 218.
§. 17. *S. Gangulphi vxoris adulterium per aquæ iudicium deprehendentis mirandum, non imitandum, exemplum.* 220.
§. 18. *Feruenti aqua fides defenſa, hæreſis vſta, miraculo item mirando, non imitando.* 222.
§. 19. *Sagarum in aquis natantium, iudiciariam explorationem non modò illicitum, ſed etiam contra rationem eſſe.* 223.
§. 20. *Temerariam innocentiæ probandæ conſuetudinem paßim inualuiſſe.* 228.

CAPVT IX.

Non poſſe ab hominibus Deum aquis punientem accuſari, cùm aquis ipſi & alios, & ſe ipſos plectant. Pag. 229.
§. 1. *Aquas eſſe iuſtitiæ & miſericordiæ diuinæ inſtrumentum.* ibidem.
§. 2. *Homines aqua punientes, & aquis puniri indignantes, quàm iniquè Deum tractent?* 231.
§. 3. *Arionis in mare iactati fabula.* 232.
§. 4. *Auaritiæ ſeipſam punientis ſpeculum,*

in ijs, qui Arionem in fluctus eiecerunt. 234.

§. 5. *Aquis per vim aut dolum interfecti.* 236.

§. 6. *Variæ fœminæ, quæ, præ inſania, vel alios, vel ſe ipſas aquis peremerunt.* 238.

§. 7. *Viri quoque luctu inſanientes, qui ſe aquis ſuffocauerunt.* 240.

§. 8. *Alij viri aquis ſua ſponte hauſti.* 243.

§. 9. *Superbi cuiuſdam & luxu diffluentis Clerici miſerabilis interitus.* 244.

§. 10. *Extrema deſperantium dementia cauenda.* 250.

§. 11. *Deo longè decentiùs conuenire, vt aquis plectat reos, quàm hominibus.* 252.

§. 12. *Serui, aquarum metu, in mendacio deprehenſi fabula.* 253.

§. 13. *Antonini perſecutio, aquarum inundatione, & alijs cladibus, punita.* 256.

CAPVT X.

Deum vt aquarum terrarúmque Dominum, poteſtatem, iuſtitiam, prouidentiámque ſuam oſtendere, miſerando Emmanuelis Soſæ naufragio, & ſæculi maríſque ſimilitudine declaratur. 258.

§. 1. *Abſolutiſſimum Dei in omnes res dominium.* *ibidem.*

§. 2. *Emmanuelis Soſæ tempeſtas, naufragium, & tragœdia dignus interitus.* 260.
§. 3. *Cur Deus, maris dominus, quoſdam ſinat tempeſtatibus iactari?* 274.
§. 4. *Mare eſſe vitæ humanæ imaginē.* 278.
§. 5 *Quomodo S. Auguſtinus hunc mundū cum mari comparârit?* 279.
§. 6. *Eccleſia naui ſimilis, quò; & quomodo debeat tendere?* 281.

CAPVT XI.

Terræ hominis gratia creatæ, ſitus, quies, rotunditas, inæqualitas, venuſtas, & feracitas, laude & admiratione digna. Pag. 282.

§. 1. *In terra, communi omnium matre, alios inuenire quæ vituperent, alios, quæ laudent.* ibidem.
§. 2. *Terræ boni laudatores.* 285.
§. 3. *Terræ vani cultores.* 287.
§. 4. *Terræ ſitus, & immobilitas, contra quorundam vertiginem firmata.* 289.
§. 5. *An, & vnde terra emineat ſuper aquas?* 294.
§. 6. *Cur aquæ terram non obruant?* 296.
§. 7. *Aquas terris non eſſe altiores.* 298.
§. 8. *Quomodo aquæ dici poßint in vnum locum collectæ?* 300.

§. 9.

§. 9. *Terrarum & aquarum elegans diuiſio, ſphæris expreſſa.* 301.
§. 10. *Amœnus terræ aſpectus.* 302.
§. 11. *Theodoreti, è terræ aſpectu in Deum aſcenſio.* 305.
§. 12. *Terræ fertilitas.* 306.
§. 13. *Eiuſdem terræ, ſtatim poſtquam ab initio creata eſt, quanta, & vnde fuerit fertilitas?* 309.

CAPVT XII.

Paradiſi terreſtris præſtantia & voluptas. Pag. 312.

§. 1. *Paradiſi eminentia & locus. pag. ead.*
§. 2. *Adami ſcientia è nominibus, quæ rebus indidit, agnoſcenda.* 313.
§. 3. *Rerum creatarum, quàm delectabilis cognitio?* 316.
§. 4. *Cæli aſpectus & pulchritudo.* 317.
§. 5. *Solis nobiliſsima formoſitas.* 321.
§. 6. *Amœnitas terræ ab Adamo aſpectæ in Paradiſo.* 323
§. 7. *Adami, in Paradiſo, negotium flores.* 326.
§. 8. *Arborum, & ſiluularum deliciæ.* 328.
§. 9. *An, & cur, in Paradiſo etiam non fructifera arbores fuerint?* 330.
§. 10. *Arbori vitæ naturalem vim fuiſſe conſer-*

conſeruandi hominis. 332.
§. 11. *In Adamo, duplex Dei ſimilitudo.* 335.
§. 12. *Cur Deus ſuam homini ſimilitudinem impreſſerit?* 336.

CAPVT XIII.

An, & quo pacto Terra, Plantæ, Beſtiæque, ante, & poſt peccatum Adami, ſubiectæ, vel mutatæ, hominique infeſtæ factæ ſint? 340.
§. 1. *Peccato terræ maledictio inducta.* ibid.
§. 2. *Paradiſi in terram miſeriæ, mutatio, fabula expreſſa.* 342.
§. 3. *Quantum arbor ſcientiæ boni & mali nocuerit homini? & vnde ſic dicta ſit?* 344.
§. 4. *Eſu mortifero, homo ſibi ipſe mortis cauſſa fuit.* 346.
§. 5. *An ſpinæ fuerint, ante hominis peccatum?* 347.
§. 6. *Ab homine, hominis malum ortũ.* 349.
§. 7. *Hominem, etiam poſt peccatum, plantis, beſtijsq́; eſſe ſuperiorem.* 351.
§. 8. *Hominis in beſtias dominium apparet, ex Eua ſerpentem non horrente.* 352.
§. 9. *Serpentis cum Eua collocuti forma & pulchritudo.* 35
§. 10. *Cur Deus permiſerit Euam tantùm à Diabo*

à Diabolo ſpecie ſerpentis tentari? 355.

§. 11. *Ius homini in beſtias & dominium, poſt peccatum, ita quidem manſiſſe, vt tamen non manſerit eadem ſecuritas.* 357.

CAPVT XIV.

Quantum homini, etiam poſt peccatum Adami, in omnis generis beſtias, dominium, quantaque poteſtas relicta ſit? Pag. 359.

§. 1. *Sanctis quibuſdam contra ſerpentes, dracones, & leones poteſtas diuinitus data.* ibidem.

§. 2. *In leones, lupos, vrſos, & crocodilos vis à Deo, non ab aſtris conceſſa.* 363.

§. 3. *Mira vis in volucres ſanctis diuinitus conceſſa.* 364.

§. 4. *Poteſtas Diuorum in aquatilia.* 365.

§. 5. *Hominis alioquin inermis & nudi, in animalia etiam naturalis poteſtas.* 366.

§. 6. *Dominiũ hominis in Elephantes.* 371.

§. 7. *Ceruorum docilitas.* 376.

§. 8. *Luporum, vrſorum, tigridum, leonumq́ue mira cicuratio.* 378.

§. 9. *Variarum belluarum in curribus trahendis vſus.* 382.

§. 10. *Nec ante oculos pennatorum fruſtra rete ſpargi.* 384.

§. 11.

§. 11. *Aues ad cantum & ſermonem in-ſtructæ.* 385.

§. 12. *Beſtiarum ad venatum, ad litteras deferendas, ad concordiam mirabilis diſci-plina.* 389.

§. 13. *Aquilarum ſuccurſus & diſciplinæ capacitas.* 391.

§. 14. *Serpentes hominibus innoxij & ſub-iecti.* 394.

§. 15. *Serpentum & draconum ſtupenda cicuratio.* 395.

§. 16. *Piſcium quoq; eſſe aliquam diſcipli-nam.* 398.

CAPVT XV.

Iniuſtam eſſe, contra beſtias querelam; iuſtam autem Dei contra homines be-ſtijs inobedientiores, ac proinde mer-to puniendos. Pag. 40

§. 1. *Impatientia hominum iniuſtè de beſ-querentium.* ibidem

§. 2. *Homines canibus ingratiores, leonib ſæuiores, iniuſtè contra beſtias queri.* 40

§. 3. *Hominum inobedientiam, ab obedien-tia beſtiarum in ruborem dari.* 4

§. 4. *Exemplo beſtiarum, ductorē & le-ſequendos, non ducendos.* 4

§. 5. *Hominum peccata à beſtijs puniri,*

olim à muſcis Pharaonem. 412.
§. 6. A ſerpentibus & leonibus puniti. 414.
§. 7. Urſi malè educatos pueros punientes. 416.
§. 8. Amentia eorum, qui contra beſtias queruntur. 418.
§. 9. Leonibus, in pœnam, & gloriam hominis uti Deum. 421.
§. 10. Dominium hominis in animalia ita imminutum eſſe, ut maximis minima moleſta ſint. 423.
§. 11. Cur minima animalia potius hominibus ſinat eſſe moleſta Deus? 426.
§. 12. Ranarum quanta fuerit in Ægypto plaga? 428.
§. 13. A ranis homines ciuitatibus expulſi. 430.
§. 14. Qualibus muſcis Ægypty fuerint exagitati? 431.
§. 15. Ob muſcarum metum Ethnicos muſcarum Deos exagitaſſe. 433.
§. 16. Apum in furem furor. 434.
§. 17. Apum in urbibus defendendis potentia. 435.
§. 18. Crabronibus & veſpis, quos fugârit Deus? 437.
§. 19. De muſcis S. Narciſsi ſacrilegos punien-

punientibus. 438.
§. 20. *Non mirandum, homines à beſtijs vexari, cùm ipſi irritent Deum.* 441.

CAPVT XVI.

Quàm bonam Deus ſuis, & in Ægypto, & in Palæſtina, terram aſſignârit ſeruis? Pag. 443.
§. 1. *Cur, in bona terra, mala bonis miſceantur? Pag.* eadem.
§. 2. *Charis de bona terra proſpici.* 445.
§. 3. *Terræ ſanctæ bonitas & amplitudo.* 446.
§. 4. *Fertilitas terræ ſanctæ diuinis litteris tradita.* 448.
§. 5. *Fertilitas terræ ſanctæ à Ioſepho deſcripta.* 450.
§. 6. *Fertilitas terræ ſanctæ ab Ariſtea prædicata.* 452.
§. 7. *Fertilitas terræ ſanctæ à Brochardo narrata.* 453.
§. 8. *E terra ſancta, eiectos hoſtes Dei, vt amici Dei eam haberent; quam & ipſam meliorem vel deteriorem habuerunt, prout ipſi meliores vel deteriores fuerunt.* 455.
§. 9. *Meritò Deum vel dare, vel negare terræ fructus.* 459.
§. 10. *Terra ſancta & benedicta potiſſimùm à ſanguine olim Chriſti.* 461.

§. 11. *Quanti homines pij terram ſanctam fecerint, Chriſti contactu benedictam?* 464.

§. 12. *Terram benedictam non ſolum Chriſti, ſed etiam Matris eius figuram extitiſſe.* 466.

CAPVT XVII.

Etiam alias terras bonis, & laborem non fugientibus, bonas eſſe. Pag. 468.

§. 1, *Sapientiſſimè factum eſſe, vt non omnia ſint in vno loco.* ibid.

§. 2. *Terram malam multis vtilem & gratam, bonam noxiam fuiſſe.* 469.

§. 3. *Bonos è mala terra bonam, malos etiam è bona malam facere.* 472.

§. 4. *Quid labor in terra colenda efficiat, fabula hiſtoryſque docetur.* 474.

§. 5. *Prodigioſus fructus, in labore C. Furij Creſſini oſtenſus.* 476.

§. 6. *Fœcunditas terræ laboribus prouocanda.* 477.

§. 7. *Deſidioſis meritò deberi terram deſidioſam.* 478.

§. 8. *Ob tot terræ beneficia, gratitudinem noſtram exigi.* 481.

CAPVT XVIII.

Varij modi variæque cauſſæ, ob quas ter-

ræ elementum indolem mutat, & veri ſuapte natura immobile tremit. Pag. 481.

§. 1. *Terram varijs modis, ob hominum peccata, reddi inutilem.* 483.

§. 2. *Terra luce, & fœcunditate orbata.* 485.

§. 3. *Terra ardoribus exuſta, Deo puniente.* 487.

§. 4. *Terra motus & hiatus à Deo irati.* 488.

§. 5. *Terræ motu puniti etiam illi, qui ſua terra contenti non fuerunt.* 49[illegible].

§. 6. *Terra aliò migrantes, vel tremens etiam proſunt.* 493.

§. 7. *Hæreſis Ariana cauſſa terra trementis; cuius firmandæ modus in exemplo docetur.* 495.

§. 8. *Naturalis prædictio terræ motuum.* 497.

§. 9. *Diuinitus accepta notitia terræ motuum.* 498.

§. 10. *Chriſtianorum templis parcens, Inſidelium euertens terræ motus.* 500.

§. 11. *Chriſti nomen foribus præfixum, in terræ motum profuit.* 50[illegible].

§. 12. *Sanctis patientibus, terra motum p[illegible]titur.* 505.

§. 1[illegible]

§. 13. *Chriſti aduentum terræ motu, alijſq; prodigijs confirmatum.* 507.

§. 14 *Iudæos à templo reſtaurando terræ motu, alijſq; magnis prodigijs impeditos eſſe.* 508.

CAPVT XIX.

Ex congeminato Nuntio, de nouo, in vniuerſa Calabria, terræ motu, à Iulio Cæſare recupito S. IESV conſcripto, & Neapoli edito 1638. quædam notatu digniora. 515.

CAPVT XX.

Vtiliſſima, in terræ motibus, rerum caducarum contemnendarum mortalibus exhiberi monimenta. 544.

§. 1. *Quænam è terræ motibus documenta ſumi poſſint.* Pag. 544.

§. 2. *Paradiſus mendax, Mundi imago.* 546.

§. 3. *Terra, pro Dea, ſtultè adorata.* 548.

§. 4. *In terræ motu, terræ miſeriam ac inſtabilitatem vel à Seneca conſiderari.* 549.

§. 5. *Sanctis, cælo aſpecto, terram ſordeſcere.* 554.

§. 6. *Caduca in Mundo, omnia, cælo perdurante.* 556.

§. 7. *A terrenis gaudijs ac fugitiuis, æterna*

 eſſe

eſſe æſtimanda. 558.

§. 8. Omne gaudium terræ finis vile, cæli æternitas pretioſum facit. 559.

§. 9. Gaudiorum terrenorum varietas, ad æternùm duratura nos gaudia inuitat. 559.

§. 10. A conſiderato cæli puncto, ipſos etiam Ethnicos, ad cæleſtem amplitudinem inuitatos. 562.

§. 11. Omnia in mundo, utilia eſſe, etſi nos utilitatem neſciamus. 565.

§. 12. Varij, qui creaturas corrigere, aut Dei æmulatores eſſe voluerunt. 568.